

סיפור לשבת

כוחו של אימון

רבי אביגדור הינו רבה של אחת מעירות הדרום. בתוקף תפקידו הוא מעורה ומעורב בענייני הקהילה, הוא מהווה מנוף לחייה הרוחניים של הקהילה.

ואם תשאלו מה הם חיים רוחניים? תגלו שכמעט אין דבר המנותק מהגדרה זו.

אם אחד התושבים חלה, לא היה צורך להודיע על כך לרב, הוא נחון בחוש שישי שהנחה אותו להגיע לכל מקום שצריך. הרב בעצמו היה מזדרז לבית החולה, מבקר, סועדו, ונפרד בדברי ברכה חמים, הכל בתכלית הפשטות.

חולניות זכו לביקור הרבנית, שאף היתה משקה אותם בשיקויים שהביאה עמה מבית אבא במרוקו... וחלילה, בעת נחום אבלים ישבו הרב והרבנית, מדובבים, מזילים ומנגבים דמעה. שמו של הרב יצא באזור הדרום כאבי יתומים ורב צדקות, המון פושטי יד מאזור הדרום כולו, היו פוקדים את בית הכנסת שלו, ולא לתמורה הכספית היתה כוונתם, שיחה עם הרב היתה משיבת נפש, ונושעו ממנו בעצה ותושיה.

באחד מימות תמוז הלוהטים, שעה קלה לפני שקיעת החמה, נראה אדם עושה דרכו רגלית לשכון החרדים בעיירה. עלוב היה בגדיו בלואים, עניבה מאולתרת הכרוכה לצווארו משתפלת עד למכנסיו הדהויים. בסתירה מוחלטת ללבושו היה צמוד לכתפו תיק חדש לגמרי.

הוא היה נראה מותש מאוד, מסתבר שצעד במשך כל שעות היום. אנשים בחנוהו במבטם אך לא הסתפקו במלוי יצר הסקרנות. תכף הזמינוהו לביתם הגישו בפניו מאכל ומשתה, ולמראה שמורות עיניו הנעצמות הציעו לו לחלץ עצמותיו על מיטה מוצעת והוא נרדם מיד. בלילה השני נמצא מארח אחר שהציע לו מקום ללון, והאורח נעתר ברצון.

כעבור 48 שעות מאז שהגיע לראשונה, הושלם הפאזל: שמונה בתים נשדדו. שני בתי המארחים, ועוד ששה אחרים! כאשר הבינו שיד ה"אורח" במעל הוא כבר המשיך בדרכו לעיירה הבאה...

במשך הימים הבאים דאגו כולם לנעול את הבתים כיאות. הגנב המתוחכם השאיר היטב את רישומו. בית מסויים בעיירה לא הספיק הגנב לפקוד, היה זה בית הרב. היו שם סכומי כסף וכן כלי כסף ראויים, אך הגנב לא אמר נואש כעבור שבוע ימים באישון ליל, פקד מיודעינו את בית הרב. הוא הגיע בחצות וביקש 'ארוחת ערב', הוא ידע היטב שאצל הרב אין הבדל בין יום ולילה תמיד הוא מוכן לעזור. הרב בעצמו הכין לו ארוחה כיד המלך, ושוחח עמו בלבביות.

מוקדם בבוקר נשמעו דפיקות בדלת בית הרב, שוטרים ניצבו בפתח, בידם החזיקו את ה"אורח". אחד השוטרים הציג לרב שק עם כלי כסף, הרב הציץ וזיהה כי מדובר בחפצים שלו. השוטרים טענו כי הגנב הודה שהוא לקח אותם מבית הרב.

תכף התעשת הרב ואמר להם: בטח, הרי הוא אורח שלי, הוא נטל את החפצים ברשות!

השוטרים הופתעו לנוכח התפנית המוזרה אך סמכו על דברתו של הרב, שנפרד מהם בחיוכים. הגנב המתוחכם מצא את עצמו מובס, ויותר מכך: שבוי בידיו של הרב. הרי בכל רגע נתון יכל הרב להתקשר למשטרה ולמסור את הגירסה הנכונה, הגנב היה נעצר מיד.

סיפור לשבת

הרב התיישב לצידו והחל לדבר על ליבו "יש לך כוחות מיוחדים, תחכום שובה לב. אני רוצה שתנצל אותם לטובה". אם המשפט נשמע באוזניכם תמים ומנותק לחלוטין, הפנו את מבטכם אל המודעה שפורסמה למחרת בבית הכנסת, בה קריאה לתושבים לבוא וליטול את החפצים הגנובים!

הזמן שחלף רק אישש את אבחנת הרב כי מדובר בבעל תשובה גמור. כעצת הרב השקיע את כישרונותיו בעשייה חיובית, ומבירא עמיקתא עלה ונתעלה לאיגרא רמא. כעבור שנים קיבל פרסום בעקבות מפעלים חברתיים שהקים וניהל.

בית המשפט! תיק האישום משכנע, הנאשם יושב מחריש, שורה של האשמות נמנו בפי התביעה, ואילו הנאשם המשיך להכחיש כל קשר אליהן "אני חף מפשע". בתיק הלזה כבר חקרו, שפטו, ודנו. תכף ינתן פסק הדין.

ולפתע מפנה חד, מיודעינו העסקן אשר ישב בין הקהל קם וביקש את רשות הדבור. בקשתו נראית מוזרה, מה הקשר שלו לנאשם ולתיק התביעה, ומה יש לו להוסיף רגע לפני מתן פסק הדין, וכי נודע לו על עוד פשע שלא הגיע לידיעת השופט? כיוון שמדובר באיש עשייה מוכר אישר לו השופט את רשות הדיבור.

ראשו היה מושפל, טון דיבורו נמוך אך עמוק, ההכרה הפנימית שהוא עושה את המעשה הנכון חישלה אותו, "אינכם מחפשים את הנאשם שיושב לפניכם, אתם מחפשים אותי" הודיע מיודענו. הוא לא המתין להרמת הגבות ומהר לפרט: לפני שחזרתי בתשובה עשיתי כמה דברים רעים. אני מודיע לכם כאן: האשמות המיוחסות לנאשם "תפורות", הוא מעולם לא ביצע אותן. שהרי אני בצעתי אותן!

הנאשם זינק ממקומו עם חיוך רחב, חפוטו הוכחה. מידענו המשיך: בחסדי ה' נפגשתי עם הרב אביגדור והוא העלה אותי על דרך המלך. המצפון שלי לא יכל לשקוט כאשר מישהו אחר ישלם במקומי את מחיר החטא. תדהמה אחזה בנוכחים. המשפטים הקצרים ריסקו באחת את התביעה.

כאשר נערך דיון במצבו המשפטי של מיודענו, העלה השופט על נס את שיקומו הנפלא של הנאשם, ובכך הכריע את הכף לטובת זכויו המוחלט.